

Onput kad smo se igrali
100.00 kn

Opatija The Pearl
350.00 kn
220.00 kn

Stope predaka - Bunjevci i bun
449.00 kn
105.00 kn

Grad: Rijeka

Danas:

15°

Sutra:

5°

11°

Utorak, 16. prosinca 2014.

Prijavite se

Registrirajte se

Facebook login

TRAŽI

Vijesti Komentari Sport Scena Kultura Život i stil Znanost i tech Multimedija Info-Fun Magazin
Rijeka Regija Zagreb Hrvatska Gospodarstvo Svijet Crna kronika Sve vijesti

AKTUALNE TEME Predsjednički izbori 2014. NK Rijeka Ukrajina Ebola

NI DANAS NE ZNA ŠTO JOJ SE DOGODILO S RODITELJIMA

Dva desetljeća agonije Nade Bodiroge: Hoću istinu da napokon mirno zaspim

Autor: Boris Pavelić

Objavljeno: 24. studenog 2014. u 7:39

Hrvatska je ušla u EU, Srbija teži da uđe, moji roditelji i dalje nestali, a ja i danas u agoniji. Devetnaest godina to traje, a dokad ću izdržati, ne znam. Ali jednostavno: hoću istinu, jer imam pravo na istinu», kazuje Nada Bodiroga

Dobro se sjećam, svaki dan sam tuda putovala u školu: Karlovac, Orlovac, Rečica, Skakavac, Sjeničak, Utinja, Utinja vrelo, Vojnić kolodvor, Slavsko polje, Vrginmost, pa sve tako do Siska... A moj tata Teodor, zvali su ga Teša. Cijeli je radni vijek prodavao vozne karte u Orlovcu. Nema toga tko ga nije znao: vedar i duhovit, svi su ga voljeli. Oružje nije volio, Drugi svjetski rat proživio je u njemačkom zarobljeništvu.

Ni devedesetih ništa s vojskom nije imao: on i majka, domaćica, rat su preživljavali u neimaštini, od sitne poljoprivrede, jer penzija je u ratu prestala dolaziti, a drugih prihoda nisu imali. Ali bar nikome ništa našao nisu učinili. Pa ipak: kada sam došla na svoje kućno zgarište, jedino što sam ispod jednog kamena našla bila je cipela moje mame, jedini preživjeli »svjedok« da su tu živjeli moji roditelji. Sve ostalo nestalo je u plamenu.

Stipetić: Prvi put čujem, moji vojnici nisu bili u Slavskom polju

General Petar Stipetić izjavio je za naš list kako prvi put čuje za Teodora i Danicu Samardžiju. »Razumijem da je nestanak tih ljudi veliki problem, ali o tome ništa ne znam, vi mi prvi spominjete taj slučaj. Prvo, Slavsko polje nije bilo u zoni djelovanja Zbornog područja Zagreb i Bjelovar, nego u zoni Zbornog područja Karlovac. Tim su pravcem nastupale snage Zbornog područja Karlovac. Moji su podređeni nastupali od Gline prema Vrginmostu, tako da u Slavsko polje moji vojnici nisu ni došli. Slavsko polje je s druge strane, prema Petrovoj gori, a odatle su nailazile snage Zbornog područja Karlovac. Kao što znate, mi smo zaustavljeni

Tako govori Nada Bodiroga, rođena Samardžija, kći Teodora i Danice Samardžije iz Slavskog polja, općina Vrginmost, Sisačko-moslavačka županija. Roditelje traži od kolovoza 1995. I premda je uspjela postići da nadležni 2010. ekshumiraju posmrtno ostatke sa zgarišta obiteljske kuće u Slavskome polju, ni danas ne zna

Dva desetljeća agonije Nade Bodiroge: Hoću istinu da napokon mirno zaspim

0

Tweet

1

Sviđa mi se

VEZANO

ČLANCI

Nestale meksičke studente otela policija i predala bandi koja ih je ubila, spalila i bacila u rijeku

Jeste li ga vidjeli? U Rijeci nestao 16-godišnji Thomas Walter Ungar

Pronađen mrtav 19-godišnjak koji je nestao prije osam dana u Osijeku

TAGOVI

Nada Bodiroga

Nestali

Domovinski rat

Oluja

Ratni zločin nad civilima

**ŠKOLA
SNOWBOARDA
NA PLATKU**

www.snowboard-nine.hr - 091 542 4067

ČITATE

KOMENTIRATE

SVIĐA VAM SE

24 sata

7 dana

FOTO Za prvi gol trebalo samo 16 sekundi: Rijeka s desetoricom slavila u Kranjčevićevoj

Skandal u Autotroleju: Deset vozača pred otkazom zbog lažnih diploma

FOTO U 78. godini preminula Baba Kuna

kod Topuskog radi predaje 21. kordunskog korpusa, koja je protekla bez i najmanjeg incidenta. Samo dio mojih snaga proslijedio je prema Vrginmostu, gdje su se srele sa snagama Zbornog područja Karlovac«, kazao je general Petar Stipetić za naš list. Kada smo mu pročitali naslov i tekst iz Politike koji je zapamtila Nada Bodiroga, kazao je kako je »interesantno da je to tada netko napisao, ali ja za obitelj Samardžija nikad nisam čuo«. Kaže kako ga haški istražitelji nikad nisu pitali za sudbinu Teodora i Danice Samardžije. »Čuvam originalne zapisnike razgovora s haškim istražiteljima. Imena i prezimena o kojima govorite u tim se zapisnicima ne spominju«, kaže Stipetić.

o kakvim je, zapravo, ostacima riječ. Od muke se teško, neizlječivo razboljela, ali i dalje negdje, u dubini do koje seže povezanost s roditeljima, ona pronalazi snagu da ne posustane, nego da nastavi tražiti: gdje su, što im se dogodilo? »I sad sam opet na početku. Hrvatska je ušla u EU, Srbija teži da uđe, moji roditelji i dalje nestali, a ja i danas u agoniji. Devetnaest godina to traje, a dokad ću izdržati, ne znam. Ali jednostavno: hoću istinu, jer imam pravo na istinu«, kazuje Nada Bodiroga.

Život u strahu

Osnovnu školu završila je u Vrginmostu, srednju u Karlovcu. 1975. iz roditeljskoga je doma otišla u višu turističku školu u Beograd. Udala se u Indiji u Vojvodini, gdje i danas živi, i sa suprugom podigla dva sina.

»Kada je počeo rat, moji roditelji nastavili su živjeti u našoj kući, podnoseći neimaštinu. Posjećivala sam ih preko Bosne kad sam mogla, i odnosila pomoć. Bojali su se, živjeli u strahu, ali uvijek sam ih tješila, govoreći im da se ne boje, jer ništa nisu krivi, pa ih nitko neće ni dirati. Posljednji put bila sam tri mjeseca prije pada Knina. Sjećam se njihovog straha, kao da su predošjećali. I tada sam ih uvjeralo da im nitko neće ništa. Toga jutra, kad sam na radiju čula da je pao Knin, isprva nisam ni shvatila što to znači. Veze su odmah prekinute, nisam više mogla zvati. Tek kad su počele stizati prve izbjegličke kolone, shvatila sam da se dogodilo nešto strašno«.

Kasnije će Nada saznati da su mještani Slavskog polja navodno do 6. kolovoza ostali u kućama, čudeći se izbjegličkim kolonama što su već krenule obližnjom cestom Karlovac-Sisak, i pitajući se kamo svi ti ljudi idu. No brzo su morali krenuti i oni. »U početku, dočekivala sam kolone. Tih dana, zvao me jedan susjed koji je živio u Italiji, i rekao mi da su roditelji dobro, i da će njegova sestra otići k njima, pa da će mi javiti kako su i što da radim. Više se nije javio. Zvala me i supruga jednog mog rođaka iz Karlovca, i rekla mi otprilike isto što i taj susjed, obećavajući da će me još zvati. Ni ona više nikad nije zvala«. Krenule su slične priče, beskraino obijanje svih mogućih adresa... Nakon mjesec i pol, uspjela je, preko rođaka i kume koja živi u Rijeci, dobiti fotografiju roditeljske kuće: spaljena. »Ipak, nadala sam se da su ih odveli nekamo, da su živi... Tragala sam dalje. Bilo mi je važno samo da su živi«.

Godine su prošle. »Noćima ne spavam. Sanjam ih: živi su, ovdje su, ondje su... Dvjetisućite, dolazim na posao, uzimam novine. Veliki naslov: 'General Stipetić previdio žrtve Oluje', i u tekstu pasus, dobro ga se sjećam: 'General Stipetić negira da su njegovi »časnik« vojnici, kad su ušli u selo Slavsko polje, zatekli Teodora i Danicu Samardžiju na njihovom kućnom pragu, zapalili kuću i njih bacili u vatru'. Novine su mi ispale, oduzele mi se noge i ruke, završila sam na hitnoj, potom i u Urgentnom centru, gdje mi je poslije mnogih ispitivanja dijagnostičirana multipla skleroza.

Zašto sam je dobila, nikad nije točno utvrđeno, ali liječnici pretpostavljaju da je od tog stresa. Nikad ranije nisam bolovala. Mjesec dana sam ležala u bolnici, ali nisam mogla na noge. Imala sam, srećom, dobru doktoricu koja me razumjela, ali i rekla: »Samo volja! Ne predaj se! Moraš se boriti da staneš na noge!«. Poslušala sam je, stalno sam osjećala poriv da moram prohodati, da neću u kolica, da se moram izboriti za istinu o roditeljima, a da to ne mogu ako ne hodam... I uspjela sam. Nekoliko sam se godina borila, ali sam se izborila: stala sam na svoje noge i dalje tražim roditelje«, pripovijeda žena snažnija od svoje nesreće.

Stupila je u vezu s nevladinim organizacijama za traženje nestalih. Doznala je da je jedina koliko-toliko razumljiva informacija o sudbini njezinih roditelja zapisana u izvještaju Hrvatskoga helsinškog odbora (HHO) o zločinima u bivšem »sektoru Sjever«:

na stranici 64. tog izvještaja, pod rednim brojem 108. i 109., piše da je »jedinica generala Stipetića, kad je ušla u selo Slavsko polje, pronašla Teodora i Danicu Samardžiju na njihovom kućnom pragu, zapalila kuću i žive ih bacila u vatru«.

»Nepodobni« slučajevi

Preko nevladinih organizacija, Nada Bodiroga dobila je e-mail adresu Ivana Grujića, načelnika Uprave za nestale i zatočene Ministarstva branitelja, i pismom ga osobno zamolila da pomogne. Odgovorio je potvrdno. Prva je ekshumacija na zgarištu započeta 2009., ali je istog dana i prekinuta, jer je iskrsnuo birokratski zahtjev: obitelj mora sudski i pismeno dopustiti ekshumaciju na zgarištu obiteljske kuće! »Sestra i ja obavile smo i to, i poslale suglasnost«, kaže Nada. 18. lipnja 2010. sa zgarišta su ekshumirani

U prometnoj u Kostreni teško ozlijeđena oba vozača

Prijavio krađu vozila pa ga prodao kupcu iz Srbije

KOLUMNNA Linić opet u ringu

[Pročitaj sve vijesti](#)

Austrija - Božićna bajka, tragom "Tihe noći" ponuda, 3*, noćenje s doručkom, 2 dana 20.12.

od 750 kn

mytravel Grivica 4, Rijeka Kačićeva 2/II, Zagreb
tel: 051 498 777 tel: 01 555 9090

Informator

Pokaži svi

16 UTO	17 SRI	18 ČET	19 PET	20 SUB	21 NED	22 PON
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

OSTALO TransportArt

IZLOŽBA "Razglednice" Danijela Žeželja

IZLOŽBA Život na plaži

IZLOŽBA 845 °C

IZLOŽBA Zaboravljeni rat 1914. - 1918.

IZLOŽBA Normandija/Radanje Impresionizma

Sva događanja u utork

Što? Gdje?

posmrtni ostaci.

»Od gospodina Grujića dobila sam e-mail da su pronađeni fragmenti izgorjelih kostiju, da su prebačeni na sudsku medicinu u Zagreb, gdje će biti utvrđeno jesu li humanog ili životinjskog porijekla, i da ću o svemu biti obaviještena«. Godinu kasnije, u studenome 2011., gđa Bodiroga pozvana je u Novi Sad, na sastanak o nestalima. U izlaganju o broju ekshumiranih grobnica i identificiranih posmrtnih ostataka, propovijeda Bodiroga, Ivan Grujić je kazao kako postoji i devet »nepodobnih« slučajeva.

Ministarstvo: Nastavljamo tragati, nismo pogriješili

Ne možemo utvrditi jesu li ekshumirani ostaci humanog ili životinjskog porijekla. Nastavljamo potragu za Teodorom i Danicom Samardžijom, sažetak je odgovora kojim je Uprava za zatočene i nestale Ministarstva branitelja odgovorila na upite našeg lista. »Za Upravu za zatočene i nestale Ministarstva branitelja proces traženja Teodora i Danice Samardžija još uvijek nije zaključen, odnosno, uprava nastavlja s postupkom prikupljanja relevantnih informacija koje bi mogle biti od koristi u traženju bračnog para Samardžija. U tom smislu, Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske u kolovozu 2014. godine je upućen dopis u kojemu se traži nastavak istrage i prikupljanje novih saznanja«, stoji u odgovoru. »Službenim dopisom od 9. srpnja 2014. godine Uprava za zatočene i nestale je gospođi Bodiroga detaljno opisala tijek ekshumacije i nalaze obrade posmrtnih ostataka u kojem je navedeno kako nije bilo moguće izolirati DNK uzorak iz pronađenih fragmenata zbog nagorenosti, odnosno, kako nije moguće utvrditi jesu li fragmenti humanog ili životinjskog porijekla«, tvrde u Ministarstvu. Dodaju kako »uprava poštuje sve standarde i protokole traženja nestalih osoba«, te tvrde »da ni na koji način nije moglo doći bilo do pogreške u radu, bilo do pogreške u informiranju njihove kćerke, gospođe Nade Bodiroge«.

»Strašno me pogodila ta riječ - »nepodobnih«. Javila sam se i rekla, gospodine Grujiću, nemojte mi samo reći da su posmrtni ostaci mojih roditelja u tih devet »nepodobnih«. Na žalost, gospođo Bodiroga, moram vam reći da jesu. Fragmenti su toliko izgorjeli da je DNK analiza nemoguća. Tri puta smo pokušali, ali nismo uspjeli, rekao je. I što mi preostaje, sad, kad sam se nadala da ćete me pozvati na identifikaciju, da napokon sahranim roditelje i mirno spavam, pitala sam Grujića. Mi ćemo pokušati još jednom, ali preporučam vam da ili prihvatite i sahranite ove posmrtne ostatke, ili da čekate suvremeniju tehnologiju i neka bolja vremena, glasio je odgovor.

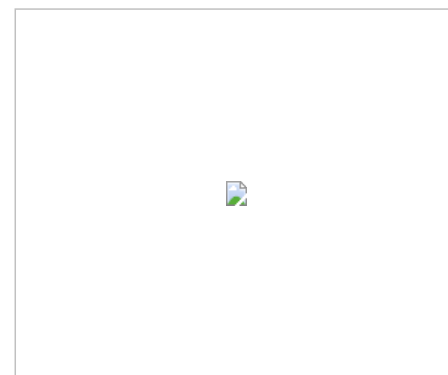
Ostaci životinjskog podrijetla

Nije stigla ni suvremenija tehnologija, ni bolja vremena - nego novi šokovi, nova strašna razočaranja. Proteklog ljeta, dvije i pol godine nakon sastanka u Novom Sadu, Nada Bodiroga dobila je poziv iz policije u Vrginmostu. Otišla je 13. kolovoza 2014. Primila ju je inspektorica Katica, i pitala »je li spremna dati krv i je li zato došla«. »Kakvu krv?«, pitala sam je. »Inspektorica je odgovorila da stalno dobivaju dopise iz Zagreba da ne mogu identificirati posmrtne ostatke s mog zgarišta, jer da ne postoje uzorci krvi za analizu. Ostala sam zatečena. Pokazala sam inspektorici pismo Ivana Grujića iz kojeg je jasno da smo i ja i sestra još 2009. dale uzorke krvi, i da su oni uredno proslijeđeni u Zagreb. To je šokiralo i inspektoricu. Odmah je nazvala Grujićev ured u Zagrebu, i pritom uključila spikerfon. Dobro sam čula taj razgovor, bila je tu i moja rođaka: kada je inspektorica Grujićevoj tajnici objasnila zašto zove, ova je odgovorila: »Da, one su dale krv, ali pronađeni ostaci nisu ljudskog, nego životinjskog porijekla...«

Dvije godine ranije, s Nadom Bodirogom razgovarao je i predsjednik Republike Ivo Josipović, na konferenciji o civilnim žrtvama rata koju je u Zagrebu organizirala

Documenta. Nadala se konačnom rješenju.

»Ali sad, u Vrginmostu, opet sam doživjela šok. Ni ne sjećam se kako sam izašla iz zgrade policije. I dalje ne spavam. Jednostavno, ne znam više kome da se obratim, koga da pitam, kome da vjerujem... Bila sam u specijalnom tužilaštvu za ratne zločine u Beogradu. Ondje su mi rekli da me Grujićev ured prvo morao pismeno obavijestiti kakvog su porijekla ostaci ekshumirani na mom obiteljskom zgarištu. Pisala sam opet i ministru Matiću i njegovom pomoćniku Grujiću. Odgovor još nisam dobila. Tražim samo jedno: da me pismeno obavijeste jesu li proveli analizu, i kakvog su porijekla ekshumirani ostaci«. To je mnogo, mnogo manje od pune istine: što se dogodilo Nadinim roditeljima? Jesu li živi ili mrtvi? Jesu li uistinu spaljeni zajedno s kućom? Tko je kriv za njihovu sudbinu? I tko će njihovoj kćeri, koja ih tako očajnički traži, nadoknaditi gubitak roditelja, neizlječivu bolest i godine patnje, provedene u ponavljanju uvijek istih skromnih rečenica: »Izdržat ću. Neću odustati. Hoću istinu, jer imam pravo na istinu«. ■

Prijavite se

Log in to Facebook to see what your friends are doing.

Profesorici fizike zbog mobinga isplaćena odšteta od 20.000 kuna

Ovo preporučuje 119 ljudi.

Ovo preporučuje 5 ljudi.

Rasulo na desnici

Ovo preporučuje 63 ljudi.

Ogorčenje u romskom naselju Rujevica: 'Mi ne živimo, mi se samo igramo života'

Ovo preporučuje 140 ljudi.

Manipulacija hrvatskim braniteljima uzela je prvu žrtvu

Ovo preporučuje 240 ljudi.

Grabar Kitarović žrtveno janje u Karamarkovom jurišu na Banske dvore?

Ovo preporučuje 75 ljudi.

Facebook društveni dodatak

Podijeli

Facebook

Twitter

RSS

Pošalji

Preporučiti 1

Ispiši

Komentari 5

Morate biti prijavljeni ako želite ostaviti komentar. [Prijavi se](#) / [Registriraj se](#)

[Facebook login](#)

vuki Objavljeno: 1. prosinca 2014. u 10:43

Uz dužnu sućut za sve poginule i "ispraćene" sa ovog svijeta, mislim da ovaj članak Borisa Pavelića pisan u stožeru antihrvatske Documente nije potreban u hrvatskim medijima! Nisam nigdje u srpskim medijima pročitao slične članke gdje se traže nestali Hrvati za vrijeme srpske agresije na Hrvatsku, za vrijeme pohoda "elitnih" srpskih "osloboditeljskih" hordi na Hrvatsku! Dokazuje li ovo da su autori ovakvih članaka veći Srbi od Srba, ili veći Jude od Juda!

Odgovori **1** Preporuči Prijavi

vuki Objavljeno: 1. prosinca 2014. u 11:00

Paveliću, što znači u ovom tekstu: .. pad Knina... General Stipetić negira da su njegovi "časni" vojnici...sektor "Sektor sjever"... ?
K tome, sve je jasno iz fusnote, ali i čije je i gdje novine čitala gđa Nada, kao i zašto nije došla u kontakt sa susjedima i rođacima koji su joj dali iz italije vijesti o roditeljima, a ako nije to ona htjela, zašto Paveliću, kao novinar Documente nisste prije objave članka to vi učinili?

Preporuči Prijavi

Gusar Objavljeno: 25. studenog 2014. u 9:23

Koliko je Hrvata nestalo u ratu , a Srbija niti prstom nije mrđnula da nam otkrije podatke o njima. Hrvatska ne pravi razliku između Hrvata i ostalih nestalih ali nekima niti to nije dovoljno . Gospođa izjavljuje da je Knin pao - Knin je oslobođen ali za nju je pao i to govori kako ona razmišlja , a vidim da je i s Documentom u kontaktu više nego očigledno za koju se stranu gospođa odlučila.

Odgovori Preporuči **1** Prijavi

Rijeka država Objavljeno: 24. studenog 2014. u 13:11

"Posljednji put bila sam tri mjeseca prije pada Knina."

"Toga jutro, kad sam na radiju čula da je pao Knin, isprva nisam ni shvatila što to znači."

Ja tu Nadu Bodiroke razumijem po pitanju tuge za roditeljima, ali neka ne sere da nije shvatila što znači da je pao Knin jer Knin tada nije PAO nego je OSLOBODEN OD ČETNIKA I JUGOVOJSKE koji su u Kninu bili agresori, okupatori, uzurpatori, konkvistadori ili kako god to nazvali.

Ako ta Nada smatra da je Knin kao hrvatski grad PAO, a ne OSLOBODEN onog dana kad su se u njega vratili hrvatski vojnici, hrvatski građani, hrvatska policija, hrvatska uprava i hrvatska administracija onda je jasno

da je njen svjetonazor identičan šešeljevom, karadžićevom i inih sličnih zločinaca.

Prema tome Nada nahrani si četničku dušu tamo na šešeljevim mitinzima i sanjajte dalje o velikoj srbiji, a KNIN NIJE PAO, KNIN JE SLOBODAN I TAKAV ĆE OSTATI.

Btw, što god s desilo tvojim roditeljima, a ti o tome čitaš u vašim novinama ("Politici") takvih slučajeva nestanaka u ratu s naše, hrvatske, strane je kudikamo više. Koliko je Hrvata nestalo, a da ne spominjem ubijeno na kućnom pragu u Hrvatskoj vaša bi "Politika" mogla pisati svaki dan još sljedećih 50 godina. Istovremeno Hrvatska si daje truda da ti pomogne naći roditelje dok ostaci tvoje velike srbije ni ne pokušavaju naći nestale i ubijene Hrvate.

Odgovori **1** Preporuči **3** Prijavi

Marinko Objavljeno: 25. studenog 2014. u 15:20

Uz dužnu postojanje i sućut prema svim nedužnim žrtvama, u potpunosti se slazem s Vasim komentarom. Jos malo pa ce dezurni "novinari " poceti svijecom traziti zrtve srbske nacionalnosti.Ako ih ne nadju onda se krece u proces njihova izmisljanja.Kao sto se dogodilo 1945 godine.I nakon toga.Povijest se ponavlja.Jasno ako se dezurnim lazljivcima to dozvoli.

Preporuči Prijavi

TV program

HTV1 HTV2 RTL NOVA Kanal-Ri RITV

12:25 Boja strasti

13:12 Svaki dan dobar dan: Baby blues

• 13:43 Poslovna zona

14:13 Jezik za svakoga

14:24 Društvena mreža

14:39 Društvena mreža: Smeće - revolucija počinje kod kuće,...

15:30 Turistička klasa

15:58 Što vas žulja?

16:29 Regionalni dnevnik

16:52 Vrijeme

Iz kategorije: Hrvatska

[Pogledaj sve](#)

POŠTOVAT ĆE ODLUKU SUDA
Vrhovni sud raspravljao o ' aferi Šipan', Vlahušić ponovio da je nevin

TRAGEDIJA NARODA

Sinčić: Zavod za zapošljavanje ne čini dovoljno na rješavanju nezaposlenosti

RAZGOVOR S AKTUALNIM PREDSJEDNIKOM RH

INTERVJU Ivo Josipović: Hrvatska će se

NOVO ROČIŠTE U VELJAČI
Zbog Sanaderovih problema sa srecem, opet odgođeno suđenje za

Planinsku

RADNICIMA ŠIBENSKE PREŠAONICE PREKIPJELO
Zbog neisplaćenih plaća, radnici lancima vezali automobile direktora

APEL IVANE MILAS KLARIĆ

morati još čvršće suprotstaviti
desničarskoj netoleranciji

Pravobraniteljica pozvala kandidate: Ne
iskorištavajte djecu u kampanji!

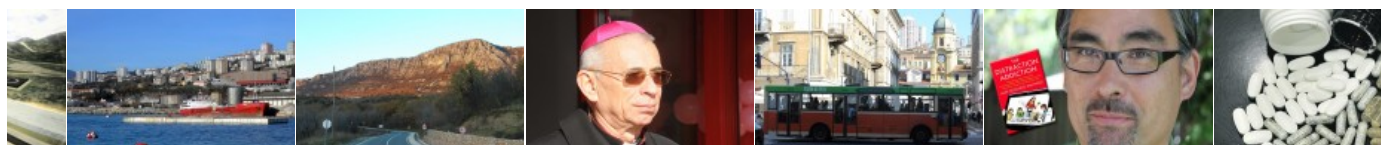
Novi list
Sviđa mi se

51.742 people like Novi list.

Facebook društveni dodatak

Tjedni izbor

<p>Najvažniji i najskuplji riječki poduhvat: Najdublji terminal</p>	<p>Vjetroelektrane: Koliko će od milijardu eura ostati Vinodolskoj</p>	<p>Mons. Ivan Devčić: Frlijeva predstava vrijeda vjernike</p>	<p>Slijedi smanjenje plaća u riječkim gradskim tvrtkama za 5 posto</p>	<p>Trebate odmor od društvenih mreža: 5 znakova upozorenja</p>	<p>Na europskom sm dnu po potrošnji lijekova: Hrvati ne</p>
---	--	---	--	--	---

[POVRATAK NA VRH](#)
[mapa weba](#)
[impresum](#)
[uvjeti korištenja](#)
[pretplata](#)
[oglašavanje](#)

Newsletter

Prijavite se na naš dnevni besplatni newsletter!

novilist.hr@SOCIAL

[Face book](#)
[RSS](#)
[Twitter](#)
[You Tube](#)

Kontakti

REDAKCIJA
 e-mail: redakcija@novilist.hr
 telefon: +385 51 650 011

PORTAL
 e-mail: portal@novilist.hr
 telefon: +385 51 444 334

MARKETING
 e-mail: oglas@novilist.hr
 telefon: +385 51 650 088

TISKARA
 web: tiskara.novilist.hr
 e-mail: tiskara@novilist.hr
 telefon: +385 51 650 048

Današnje izdanje

pročitajte e-novine
 pretplatite se
 marketing

[Vijesti](#)
[Komentari](#)
[Sport](#)
[Scena](#)
[Kultura](#)
[Žitvot i stil](#)
[Znanost i tehnologija](#)
[Multimedija](#)
[Info-Fun](#)

Naši brandovi

adamić

FENIKS

SKANDI

BUTIGA